

vedkonklusionen, at det forventede faktisk, at det blev en nem opgave, fordi det regnede med, at alle overholdt Finansministeriets udbudscirkulære, men det måtte som det første drage den konklusion, at ministerierne ikke kan sandsynliggøre, at de lever op til den udbudspligt, der findes i Finansministeriets udbudscirkulære.

Der var ikke et eneste ministerium, der levede op til de forpligtelser. Mest pinligt er det selvfølgelig, at selve Finansministeriet, som jo altså har skrevet cirkulæret, hvis man spørger det, hvor mange af de institutioner der eksisterer under Finansministeriet, som overholder deres eget cirkulære, må svare på side 27: *Nul*.

Man går ind og konstaterer, at når det gælder sådan noget som drift og vedligeholdelse af vogn- og maskinpark, er kun 8 pct. af potentialet udliciteret. Når det gælder værkstedsarbejdet er kun 14 pct. udliciteret. Når det gælder vognmandskørsel kun 16 pct. osv., osv. Det er altså regeringens eget udliciteringsråd, der har dokumenteret side for side, at ministerierne halter meget langt bagefter.

Så hr. Jan Petersens påstand om, at det er der styr på, og der kan ikke udliciteres mere, er simpelt hen forkert, og det er en skændsel, at man ikke lever op til det cirkulære, man selv har skrevet, ja, end ikke engang det ministerium, der har skrevet det, lever op til det.

Til sidst vil jeg gerne rose Kristeligt Folkeparti for at have taget debatten om, hvad det egentlig koster at have ledige gående på fabrikken, som er det udtryk, jeg introducerede for 4 år siden. Det er nu blevet almindelig jargon; det er jeg glad for.

I 1992 kostede det 39.192 kr. at have en ledig gående, ikke i dagpenge, men hvad systemet kostede. I år 2000 var det steget til 105.528 kr. pr. ledig, man har gående, og det er stadig væk eksklusive dagpengene til den enkelte. Det er nogle af de penge, der kan spares, for som man jo ganske rigtigt gør opmærksom på i Børsen fra den 29. maj i år, stiger og stiger antallet af beskæftigede, f.eks. hos AF, altså arbejdsformidlingen, samtidig med at ledigheden falder.

Hvis man laver en anden lille interessant udregning, nemlig ser på, hvor mange der egentlig er kommet i arbejde siden 1992, og regeringen praler jo med, at det er ganske mange, og det er rigtigt, har det så sandelig også været dyrt, for tager man de udgifter, der er brugt undervejs og dividerer med antallet af folk, der er kommet i beskæftigelse, så er svaret, at det har kostet 820.000 kr. pr. styk at bringe dem i beskæftigelse.

Så når HK i det seneste nummer af sit blad anbefaler – anbefaler! – at man indfører en hollandsk model, hvor man udliciterer det at sætte folk i beskæftigelse, fordi det giver flere folk i arbejde, og det er billigere, så har HK fået en god idé.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Der er endnu en privatist, hr. Thorkild B. Fransgaard.

Thorkild B. Fransgaard (UP):

Forslaget til finanslov, som er fremsat af regeringen, betyder, at skatteborgerne skal aflevere 443 mia. kr. til staten. Ikke alene det, men så sker der det både ude i kommuner og amter i øjeblikket, at de er igennem samme procedure, nemlig også en regning til skatteborgerne. Selvfølgelig skal der betales noget i skat, men som det har udviklet sig, ja, så er det jo blevet sådan, at den almindelige skatteborger ikke længere kan blive ved at klare det.

Det er sådan, at den arbejdende befolkning – de, der arbejder fra morgen til aften – ja, de afleverer op til 74 pct. i skatter og afgifter til det offentlige. Det vil sige, at de arbejder faktisk kun for sig selv torsdag eftermiddag og fredag formiddag, eller som Skatteborgerforeningen skriver, ja, de arbejder fra september til jul, ellers er de trælle for det offentlige.

Det er for mig at se det største problem for samfundet. Det er der ikke blevet talt ret meget om hele dagen. Jeg var inde på det i formiddag, men derudover er der ingen, der har talt om det.

Alle lige fra den ene side af salen til den anden taler om mere velfærd, mere velfærd, de taler, som om vi ikke er en velfærdsstat. Der er altid noget, der kan gøres bedre, men at høre på fra den ene side af salen til den anden, at man ønsker mere velfærd uden at tale om, hvor pengene skal komme fra, ja, det er noget, som i hvert fald en erhvervsmand som jeg ikke kan forstå.

I maj måned kom der en undersøgelse, regeringens egen undersøgelse, der viste, at 190.000 af de mennesker, der arbejder, faktisk ikke får noget for at gå på arbejde. Rockwool Fonden nævner et tal oppe i nærheden af et halv million, der i hvert fald til sidst får meget lidt for at gå på arbejde. Jamen tænk, hvis de mennesker opdager det, hvad ville man så gøre? Hvor skal pengene så komme fra?

Det problem ville jeg meget gerne, om det kunne komme ind i debatten, inden finanslov-